

Priča jedne svijeće

Zapalili ste me i gledate moje svjetlo.
Radujete se jasnoći i toplini koju vam darivam.
Veselim se da smijem gorjeti za vas, da nije tako,
ležala bih možda negdje u staroj kutiji bez ikakve koristi.
Smisao dobivam tek po tome što gorim.
Ali dobro znam, što dulje gorim,
to kraća postajem, to se više bližim svome kraju.
Izgorjela je!- reći ćete, a ono što je od mene ostalo, bacit ćete.
Znam, za mene postoje samo ove dvije mogućnosti:
ili ostajem u kutiji nedirnuta, zaboravljena u tami,
ili gorim, postajem sve kraća, dajem sve što imam.
U korist svjetla i topline dovodim sebe kraju.
Ipak mislim da je ljepše i pametnije
ako mogu nešto dati od sebe,
nego ostati hladna i ležati u mračnoj kutiji...
Gledaj, isto je tako i s vama ljudima:
Ili se povučete, ostanete sami za sebe
i sve je hladno i prazno,
ili se približite ljudima i darujete im od svoje topline i ljubavi
i tek onda dobiva vaš život smisao: On je ispunjen.
Ali znajte da za to morate dati
nešto od sebe samih, nešto od svoje radosti,
od svoje srčanosti, od svojega smijeha,
možda i nešto od svoje tuge.
I ne treba bojažljivo razmišljati o tome
kako ćete sačuvati sami sebe.
Mislim da samo onaj koji druge veseli,
postaje još veseliji.
Samo onaj koji je svjetlo drugima,
sam će primati svjetlo.
Što više gorite za druge,
to će svjetlije biti u vama samima.
Mislim da su mnogi ljudi samo zato tmurni i neraspoloženi
jer se plaše biti ovdje za druge,

donositi drugima svjetlo.
Tuže se i neprestano mrmljaju na teška vremena.
Još nisu shvatili: Ovo jedno jedino svjetlo koje gori
više vrijedi nego sva tama svijeta.
Dopustite, dakle da vas malo ohrabrim
ja, sitna, mala svijeća.

Pjesmu nepoznatog autora pronašla Valentina Stojić, 4.c